

שלישי לו - בית המוקד.

ו. וארבע לשכות היו בבית המוקד, כקיטונות פתוחות לטרקלין, שתיים בקדש, ושתיים בחל, וראשי פספסין מבדילין בין קדש לחל.

ומה היו משמשות? מערבית דרומית - היא היתה לשכת טלאי קרבן; דרומית מזרחית - היא היתה לשכת עושי לחם הפנים; מזרחית צפונית - בה גזזו בני חשמונאי את אבני המזבח, ששקצום מלכי יון; צפונית מערבית - בה יורדים לבית הטבילה.

ז. שנים שערים היו לבית המוקד: אחד פתוח לחיל, ואחד פתוח לעזרה.

אמר $\text{ש}^{\circ} \text{ל}^{\circ} \text{ה}^{\circ} \text{ל}^{\circ} \text{ה}^{\circ}$: זה שהיה פתוח לעזרה, פשפש קטן היה לו, שבו נכנסין לבלוש את העזרה.

ח. בית המוקד - כפה, ובית גדול היה, מקף רובדין של אבן; וזקני בית אב ישנים שם, ומפתחות העזרה בידם, ופרחי כהנה איש כסתו בארץ.

ט. ומקום היה שם אמה על אמה, וטבלא של שיש וטבעת היתה קבועה בה, ושלשלת שהמפתחות היו תלויות בה.

הגיע זמן הנעילה, הגביה את הטבלא בטבעת, ונטל את המפתחות מן השלשלת, ונעל הכהן מבפנים, וכן לוי ישן לו מבחוץ. גמר מלנעול, החזיר את המפתחות לשלשלת, ואת הטבלא למקומה, נתן כסותו עליה, ישן לו.

ארע קרי באחד מהם, יוצא והולך לו במסבה ההולכת תחת הבירה, והנרות דולקים מכאן ומכאן, עד שהוא מגיע לבית הטבילה. $\text{ש}^{\circ} \text{ל}^{\circ} \text{ה}^{\circ} \text{ל}^{\circ} \text{ה}^{\circ}$ אמר: במסבה ההולכת תחת החיל, יוצא והולך לו בטדי.

א. בשל שה מקומות הפנהנים שומרים בבית המקדש: בבית אבטינס, ובבית הניצוץ, ובבית המוקד.

והלויים בעשרים ואחד מקום: חמשה - על חמשה שערי הר הבית; ארבעה - על ארבע פנותיו מתוכו; חמשה - על חמשה שערי העזרה; ארבעה - על ארבע פנותיה מבחוץ; ואחד בלשכת הקרבן, ואחד בלשכת הפרכת, ואחד לאחורי בית הכפרת.

ב. איש הר הבית היה מחזר על כל משמר ומשמר, ואבוקות דולקין לפניו, וכל משמר שאינו עומד, אומר לו איש הר הבית: "שלום עליך!" נכר שהוא ישן, חובטו במקלו. ורשות היה לו לשרוף את כסותו.

והם אומרים: "מה קול בעזרה? קול בן לוי לוקה ובגדיו נשרפין, שישן לו על משמרו."

$\text{ש}^{\circ} \text{ל}^{\circ} \text{ה}^{\circ} \text{ל}^{\circ} \text{ה}^{\circ}$ אמר: פעם אחת מצאו את אחי אמא ישן, ושרפו את כסותו.

ג. חמשה שערים היו להר הבית: שני שערי חלדה מן הדרום, משמשין כניסה ויציאה; קיפונוס מן המערב, משמש כניסה ויציאה; טדי מן הצפון, לא היה משמש כלום; שער המזרחי, עליו שושן הבירה צורה, שבו כהן גדול השורף את הפרה, ופרה וכל מסעדיה, יוצאים להר המשחה.

ד. שבעה שערים היו בעזרה: של שה בצפון, ושל שה בדרום, ואחד במזרח. שבדרום - שער הדלק; שני לו - שער הבכורות; שלישי לו - שער הפנים.

שבמזרח - שער ניקנור, ושתי לשכות היו לו, אחת מימינו ואחת משמאלו: אחת לשכת פנחס המלביש, ואחת לשכת עושי חבתיו.

ה. ושבצפון - שער הנצוץ, וכמין אכסדרה היה, ועליה בנויה על גביו, שהפנהנים שומרים מלמעלה, והלויים מלמטון, ופתח היה לו לחיל; שני לו - שער הקרבן;

א. הר הבית היה חמש מאות אמה על חמש מאות אמה; רבו מן הדרום, שני לו מן המזרח, שלישי לו מן הצפון, מעוטו מן המערב. מקום שהיה רב מדתו, שם היה רב תשמישו.

ב. כל הנכנסין להר הבית, נכנסין דרך ימין, ומקיפין ויוצאין דרך שמאל, חוץ ממי שארעו דבר, שהוא מקיף לשמאל.

"מה לך מקיף לשמאל?"
"שאני אבל";
"השוכן בבית הזה ינחמך".

"שאני מנדה";
"השוכן בבית הזה יתן בלבם ויקרבוך";
דברי 5⁸ 5⁶ 5⁴
אמר 5⁸ 5⁶ 5⁴:
עשיתן כאלו עברו עליו את הדין!
אלא: "השוכן בבית הזה,
יתן בלבך ותשמע לדברי חבריך ויקרבוך".

ג. לפנים ממנו - סרג גבוה עשרה טפחים; ושל ש עשרה פרוצות היו שם, שפרצום מלכי יון. קזרו וגדרום, וגזרו כנגדם של ש עשרה השתחויות.

לפנים ממנו - החיל עשר אמות, ושתיים עשרה מעלות היו שם. רום המעלה חצי אמה, ושלחה חצי אמה.

כל המעלות שהיו שם, רום מעלה חצי אמה, ושלחה חצי אמה, חוץ משל אולם.

כל הפתחים והשערים שהיו שם, גבהן עשרים אמה, ורחבן עשר אמות, חוץ משל אולם.

כל הפתחים שהיו שם, היו להן דלתות, חוץ משל אולם.
כל השערים שהיו שם, היו להן שקופות, חוץ משער טדי, שהיו שם שתי אבנים מטות זו על גב זו.

כל השערים שהיו שם, נשתנו להיות של זהב, חוץ משער ניקנור, מפגי שנעשה בהן נס.
מפגי שנחשתן מצהיב.

ד. כל הכתלים שהיו שם, היו גבוהים, חוץ מכתל המזרחי, שהכהן השורף את הפרה עומד בראש הר המשחה, ומתכונן ורואה בפתחו של היכל בשעת הזאת הדם.

ה. עזרת הנשים הייתה ארך מאה ושל שים וחמש, על רחב מאה ושל שים וחמש.

וארבע לשכות היו בארבע מקצועותיה, של ארבעים ארבעים אמה. ולא היו מקרות.

וכך הן עתידות להיות, שנאמר (יחזקאל מו, כא-כב) "ויציאני אל-החצר החיצונה, ויעברני אל-ארבעת מקצועי החצר, והנח חצר במקצע החצר, חצר במקצע החצר, בארבעת מקצעות החצר חצרות קטרות". ואין "קטרות" אלא שאינן מקרות.

ומה היו משמשות?
דרומית מזרחית - היא הייתה לשכת הנזירים, ששם הנזירין מבשלין את שלמיהן, ומגלחין את שערן, ומשלחים תחת הדוד.

מזרחית צפונית - היא הייתה לשכת העצים, ששם הכהנים בעלי מומין מתליעין העצים; וכל עץ שנמצא בו תולעת - פסול מעל גבי המזבח.

צפונית מערבית - היא הייתה לשכת המצרעים.

מערבית דרומית -
אמר 5⁸ 5⁴ 5³ 5² 5¹:
שכחתי מה הייתה משמשות.
אומר: 5⁸ 5⁴ 5³ 5² 5¹.

שם היו נותנין יין ושמן; היא הייתה נקראת לשכת בית שמנה.

וחלקה הייתה בראשונה, והקיפיה כצוורה, שהנשים רואות מלמעלה, והאנשים מלמטון, כדי שלא יהו מערביין.

וחמש עשרה מעלות עולות מתוכה לעזרת ישראל, כנגד חמש עשרה מעלות שבתהלים (תהילים קכ-קלד), שעליהן הלויים אומרים בשיר. לא היו טרוטות, אלא מקפות כחצי גרן עגלה.

ו. ולשכות היו תחת עזרת ישראל, ופתוחות לעזרת הנשים, ששם הלויים נותנים כנורות, ונבלים, ומצלתיים, וכל כלי שיר.

עזרת ישראל הייתה ארך מאה ושל שים וחמש, על רחב אחת עשרה. וכן עזרת כהנים הייתה ארך מאה ושל שים וחמש, על רחב אחת עשרה. וראשי פספסין מבדילין בין עזרת ישראל לעזרת הכהנים.

מעלה הייתה, וגבוהה אמה, והדוכן נתון עליה, ובה של ש מעלות של חצי חצי אמה; נמצאת עזרת הכהנים גבוהה מעזרת ישראל, שתי אמות ומחצה.

כָּל הַעֲזָרָה הִיְתָה אַרְךָ מָאָה וְשָׁמוֹנִים וְשִׁבְעָה,
עַל רַחֲב מָאָה וְשָׁל שִׁים וְחָמֵשׁ.

לְהַבְדִּיל בֵּין הַדְּמִים הָעֲלִיוֹנִים לַדְּמִים הַתַּחְתּוֹנִים.
וְהִיְסוּד הָיָה מְהֻלָּךְ עַל פְּנֵי כָּל הַצִּפּוֹן, וְעַל פְּנֵי כָּל הַמַּעֲרָב,
וְאוֹכַל בְּדָרוֹם אִמָּה אַחַת, וּבַמְזָרְח אִמָּה אַחַת.

וְשָׁל שׁ עֶשְׂרֵה הַשְּׁתַחֲוִיּוֹת הָיוּ שָׁם.
אֹמֵר: $\text{ש}^{\circ} \text{ז}^{\circ} \text{ח}^{\circ} \text{ט}^{\circ} \text{י}^{\circ}$

ב. וּבִקְרֹן מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית הָיוּ שְׁנֵי נִקְבִים,
כְּמִין שְׁנֵי חֲטָמִין דְּקִין,
שֶׁהַדְּמִים הַנִּתְּנִין עַל יְסוּד מַעֲרָבִי וְעַל יְסוּד דְּרוֹמִי -
יִרְדִּין בָּהֶן, וּמַתְּעַרְבִין בָּאִמָּה, וְיוֹצְאִין לְנַחַל קִדְרוֹן.

כְּנֶגֶד שֵׁל שֶׁהָ עֶשֶׂר שְׁעָרִים.
שְׁעָרִים דְּרוֹמִיִּים סְמוּכִים לַמַּעֲרָב:
שְׁעַר הָעֲלִיוֹן, שְׁעַר הַדֶּלֶק, שְׁעַר הַבְּכוֹרוֹת, שְׁעַר הַמַּיִם.

ג. לְמִטָּה בְּרַצְפָּה בְּאוֹתָהּ הִקְרִין -
מְקוֹם הָיָה שָׁם אִמָּה עַל אִמָּה,
וְטַבְּלָא שֵׁל שִׁישׁ, וְטַבְּעַת הִיְתָה קְבוּעָה בָּהּ.
שְׁבוּ יִרְדִּין לְשִׁית, וּמִנְקִין אוֹתוֹ.

וְלָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ שְׁעַר הַמַּיִם?
שְׁבוּ מִכְּנִיסִין צְלוּחִית שֵׁל מַיִם שֵׁל נְסוּךְ בָּחָג.
אֹמֵר: $\text{ש}^{\circ} \text{ז}^{\circ} \text{ח}^{\circ} \text{ט}^{\circ} \text{י}^{\circ}$

וְכַבֵּשׁ הָיָה לְדָרוֹמוֹ שֵׁל מַזְבַּח:
שֵׁל שִׁים וְשִׁתִּים עַל רַחֲב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה,
וּרְבוּבָה הִיְתָה לוֹ בְּמַעֲרָבוֹ,
שֶׁשָׁם הָיוּ נוֹתְנִים פְּסוּלֵי חֲטָאֵת הָעוֹף.

וְבוֹ הַמַּיִם מִפְּכִים וְעִתִּידִין לְהִיּוֹת יוֹצְאִין,
מִתַּחַת מִפְתֵּן הַבַּיִת.

ד. אֶחָד אַבְנֵי הַכֶּבֶשׁ, וְאֶחָד אַבְנֵי הַמַּזְבֵּחַ -
מִבְּקַעַת בֵּית כָּרֶם,
וְחוֹפְרִין לְמִטָּה מִהַבְּתוּלָה,
וּמְבִיאִים מִשָּׁם אַבְנִים שְׁלֵמוֹת, שְׁלֵא הוֹנֵף עֲלֵיהֶן בְּרִזָּל;
שֶׁהַבְּרִזָּל פּוֹסֵל בְּנִגְיָעָה, וּבִפְגִימָה לְכָל דְּבָר.
נִפְגְּמָה אַחַת מֵהֶן -
הִיא פְּסוּלָה, וְכֻלָּן כְּשֵׁרוֹת.

וְלַעֲמִתָּן בְּצִפּוֹן סְמוּכִים לַמַּעֲרָב:
שְׁעַר יְכִנְיָה, שְׁעַר הַקְּרָבֹן, שְׁעַר הַנְּשִׁים, שְׁעַר הַשִּׁיר.
וְלָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ שְׁעַר יְכִנְיָה?
שְׁבוּ יְצֵא יְכִנְיָה בְּגִלוֹתוֹ.

שְׁבַמְזָרְח: שְׁעַר נִיקְנוֹר.
וְשְׁנֵי פִשְׁפְּשִׁים הָיוּ לוֹ:
אֶחָד מִיַּמִּינוֹ, וְאֶחָד מִשְׂמָאלוֹ.
וְשְׁנַיִם בְּמַעֲרָב - לֹא הָיָה לָהֶם שָׁם.

וּמְלַבְּנִים אוֹתָן פְּעָמִים בְּשָׁנָה:
אַחַת בַּפֶּסַח, וְאַחַת בַּחֲג;
וְהַהִיכָל - פְּעַם אַחַת בַּפֶּסַח.
אֹמֵר: $\text{ש}^{\circ} \text{ז}^{\circ} \text{ח}^{\circ} \text{ט}^{\circ} \text{י}^{\circ}$

א. הַמַּזְבֵּחַ הָיָה שֵׁל שִׁים וְשִׁתִּים עַל שֵׁל שִׁים וְשִׁתִּים.
עֲלָה אִמָּה וְכִנְסָה אִמָּה, זֶה הִיְסוּד;
נִמְצָא שֵׁל שִׁים עַל שֵׁל שִׁים.
עֲלָה חֲמֵשׁ וְכִנְסָה אִמָּה, זֶה הַסּוּבָב;
נִמְצָא עֶשְׂרִים וְשָׁמוֹנָה עַל עֶשְׂרִים וְשָׁמוֹנָה.
מְקוֹם הַקְּרָנוֹת - אִמָּה מְזָה, וְאִמָּה מְזָה;
נִמְצָא עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ עַל עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ.
מְקוֹם הַלּוּךְ רִגְלֵי הַכְּהֻנִּים -
אִמָּה מְזָה, וְאִמָּה מְזָה;

כָּל עָרֵב שֶׁבֵּת מְלַבְּנִים אוֹתוֹ בְּמִפָּה, מִפְּנֵי הַדְּמִים.

לֹא הָיוּ סְדִין אוֹתָן בְּכַפִּיס שֵׁל בְּרִזָּל,
שְׁמָא יָגַע וַיִּפְסֵל;
שֶׁהַבְּרִזָּל נִבְרָא לְקַצֵּר יָמֵיו שֵׁל אָדָם,
וְהַמַּזְבֵּחַ נִבְרָא לְהַאֲרִיךְ יָמֵיו שֵׁל אָדָם,
אִינוּ בְּדִין שְׁיוֹנֵף הַמְקַצֵּר עַל הַמַּאֲרִיךְ.

נִמְצָא עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע עַל עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע מְקוֹם הַמַּעֲרָכָה.

ה. וְטַבְּעוֹת הָיוּ לַצִּפּוֹנוֹ שֵׁל מַזְבַּח -
שֵׁשׁ סְדָרִים שֵׁל אַרְבַּע אַרְבַּע.
אֹמֵר: $\text{ש}^{\circ} \text{ז}^{\circ} \text{ח}^{\circ} \text{ט}^{\circ} \text{י}^{\circ}$

אֲרַבְעָה שֵׁל שֵׁשׁ שֵׁשׁ -
שְׁעֲלֵיהֶן שׁוֹחֲטִין אֶת הַקֹּדְשִׁים.

אִמֵּר: $\text{ש}^{\circ} \text{ז}^{\circ} \text{ח}^{\circ} \text{ט}^{\circ} \text{י}^{\circ}$
מִתַּחֲלָה לֹא הָיָה אֵלָּא שְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים עַל שְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים;
כּוֹנֵס וְעוֹלָה בְּמִדָּה זוֹ,
עַד שֶׁנִּמְצָא מְקוֹם הַמַּעֲרָכָה עֶשְׂרִים עַל עֶשְׂרִים;

בֵּית הַמִּטְבָּחִים הָיָה לַצִּפּוֹנוֹ שֵׁל מַזְבַּח,
וְעֲלִיו שְׁמוֹנָה עֲמוּדִים נְנִסִין,
וּרְבִיעֵין שֵׁל אֲרִז עַל גְּבִיהֶן,
וְאַנְקָלִיוֹת שֵׁל בְּרִזָּל הָיוּ קְבוּעִין בָּהֶם,
וְשֵׁל שֶׁהָ סְדָרִים הָיוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד,
שְׁבָהֶם תּוֹלִין וּמִפְּשִׁיטִין,
עַל שְׁלַחֲנוֹת שֵׁל שִׁישׁ שְׁבִין הָעֲמוּדִים.

וְכַשְׁעָלוּ בְּנֵי הַגּוֹלָה,
הוֹסִיפוּ עֲלֵיו אַרְבַּע אֲמוֹת מִן הַדְּרוֹם,
וְאַרְבַּע אֲמוֹת מִן הַמַּעֲרָב,
כְּמִין גָּמָא, שְׁנֹאֲמֵר (יְחֻזְקָאֵל מִג, טז)
"וְחֻזְקָאֵל שְׁתִּים עֶשְׂרֵה אַרְבַּע בְּשִׁתִּים עֶשְׂרֵה רַחֲב רְבוּעָה".
יְכוֹל שְׂאִינוּ אֵלָּא שְׁתִּים עֶשְׂרֵה עַל שְׁתִּים עֶשְׂרֵה?
כְּשֶׁהוּא אֹמֵר (שם) "אֵל אַרְבַּעַת רְבֻעֵיו" -

ו. הַכִּיּוֹר הָיָה בֵּין הָאוּלָם וְלַמַּזְבֵּחַ, וּמִשׁוֹךְ כְּלָפֵי הַדְּרוֹם.

מְלַמֵּד שְׁמֹן הָאֲמֻצֵּעַ הוּא מוֹדֵד,
שְׁתִּים עֶשְׂרֵה אִמָּה לְכָל רוּחַ.

בֵּין הָאוּלָם וְלַמַּזְבֵּחַ - שְׁתִּים וְעֶשְׂרִים אִמָּה;

וְחוּט שֵׁל סִקְרָא חוּגְרוֹ בְּאֲמֻצֵּעַ,

ושתיים עשרה מעלות היו שם,
רום מעלה חצי אמה, ושלחה אמה.
אמה, אמה, ורובד של ש,
ואמה, אמה, ורובד של ש.
והעליונה -
אמה, אמה, ורובד ארבע.
5° - 4: אומר:
העליונה - אמה, אמה, ורובד חמש.

ז. פתחו של אולם גבהו ארבעים אמה,
ורחבו עשרים אמה.
וחמש מלתראות של מילת היו על גביו.
התחתונה עודפת על הפתח אמה מזה, ואמה מזה.
שלמעלה ממנה עודפת עליה אמה מזה, ואמה מזה;
נמצאת העליונה של שים אמה.
ונדבך של אבנים היה בין כל אחת ואחת.

ח. וכלונסות של ארז היו קבועין,
מכתלו של היכל לכתלו של אולם,
כדי שלא יבעט.
ושרשרות של זהב היו קבועות בתקרת האולם,
שבהן פרחי כהנה עולין, ורואין את העטרות,
שנאמר (זכריה ו, יד)
"והעטרת תהיה לחלם ולטוביה ולדעיה ולחן בן-צפניה,
לזכרון בחיבל ח".

גפן של זהב היתה עומדת על פתחו של היכל,
ומדלה על גבי כלונסות.
כל מי שהוא מתנדב עליה, או גרגיר, או אשכול -
מביא ותולה בה.
אמר 5° - 1/4 5° 6° :
מעשה היה, ונמנו עליה של ש מאות כהנים.

£

אחד בצפון, ואחד בדרום.
שבדרום - לא נכנס בו אדם מעולם,
ועליו הוא מפרש על ידי יחזקאל,
שנאמר (יחזקאל מד, ב)
"ויאמר אלי ה', חשער הזה סגור יהיה לא יפתח,
ואיש לא-יבא בו,
כי ה' אלחי-ישראל בא בו ויהיה סגור".
נטל את המפתח ופתח את הפשפש, ונכנס להתא,
ומהתא להיכל.

5° - 4: אומר:
בתוך עביו של כתל היה מהלך,
עד שנמצא עומד בין שני השערים,
ופתח את החיצונות מבפנים,
ואת הפנימיות מבחוץ.

ג. ושל שים ושמונה תאים היו שם:
חמשה עשר בצפון, חמשה עשר בדרום, ושמונה במערב.
שבצפון ושבדרום -
חמשה על גבי חמשה, וחמשה על גביהם.
ושבמערב -
של שיה על גבי של שיה, ושנים על גביהם.

ושל שיה פתחים היו לכל אחד ואחד:
אחד לתא מן הימין, ואחד לתא מן השמאל,
ואחד לתא שעל גביו.

ובקרן מזרחית צפונית היו חמשה פתחים:
אחד לתא מן הימין, ואחד לתא שעל גביו,
ואחד למסבה, ואחד לפשפש, ואחד להיכל.

ד. התחתונה - חמש, ורובד שש;
והאמצעית - שש, ורובד שבע;
והעליונה - שבע, שנאמר (מלכים א ו, ו)
"והיציעו חתחתנה חמש באמה רחבה,
והתיכנה שש באמה רחבה,
והשלישית שבע באמה רחבה".

ה. ומסבה היתה עולה,
מקרן מזרחית צפונית לקרן צפונית מערבית,
שבה היו עולים לגגות התאים.

היה עולה במסבה ופניו למערב,
הלך על כל פני הצפון, עד שהוא מגיע למערב.
הגיע למערב, והפך פניו לדרום.
הלך כל פני מערב, עד שהוא מגיע לדרום.
הגיע לדרום, והפך פניו למזרח.
היה מהלך בדרום, עד שהוא מגיע לפתחה של עליה,
שפתחה של עליה פתוח לדרום.

ובפתחה של עליה היו שני כלונסות של ארז,
שבהן היו עולין לגגה של עליה.
וראשי פספסין מבדילים בעליה,
בין הקדש לבין קדש הקדשים.
ולולין היו פתוחין בעליה לבית קדש הקדשים,
שבהן היו משלשלין את האמנים בתבות,
כדי שלא יזוננו עיניהן מבית קדשי הקדשים.

ו. וההיכל - מאה על מאה, על רום מאה:

ב. ושני פשפשין היו לו לשער הגדול:

האטם שש אמות, וגבהו ארבעים אמה, אמה כיוור, ואמתים בית דלפה, ואמה תקרה, ואמה מעזיבה; וגבהה של עליה ארבעים אמה, ואמה כיוור, ואמתים בית דלפה, ואמה תקרה, ואמה מעזיבה; ושל ש אמות מעקה, ואמה כלה עורב. $\frac{5}{8}$ - אומר: לא היה כלה עורב מן המדה, אלא, ארבע אמות היה מעקה.

ז. מהמזרח למערב - מאה אמה: כתל האולם חמש, והאולם אחת עשרה, כתל ההיכל שש, ותוכו ארבעים אמה, אמה טרקסין, ועשרים אמה בית קדש הקדשים, כתל ההיכל שש, והתא שש, וכתל התא חמש.

מן הצפון לדרום - שבעים אמה: כתל המסבה חמש, והמסבה של ש, כתל התא חמש, והתא שש, כתל ההיכל שש, ותוכו עשרים אמה, כתל ההיכל שש, והתא שש, וכתל התא חמש, ובית הורדת המים של ש אמות, והכתל חמש אמות.

האולם עודף עליו - חמש עשרה אמה מן הצפון וחמש עשרה אמה מן הדרום, והוא היה נקרא: בית החליפות, ששם גונזים את הסכינים.

וההיכל צר מאחוריו, ורחב מלפניו, ודומה לארי, שנקאמר (ישעיה כט, א) "חזי אריאל אריאל קרית חנה דוד", מה הארי צר מאחוריו ורחב מלפניו, אף ההיכל צר מאחוריו ורחב מלפניו.

נה

א. כל העזרה היתה ארך מאה ושמונים ושבע, על רחב מאה ושל שים וחמש.

מן המזרח למערב - מאה ושמונים ושבע: מקום דריסת ישראל אחת עשרה אמה, מקום דריסת הכהנים אחת עשרה אמה, המזבח של שים ושתיים, בין האולם ולמזבח עשרים ושתיים אמה, ההיכל מאה אמה, ואחת עשרה אמה לאחורי בית הכפרת.

ב. מן הצפון לדרום - מאה ושל שים וחמש: הכבש והמזבח ששים ושתיים, מן המזבח לטבעות שמונה אמות, מקום הטבעות עשרים וארבע, מן הטבעות לשלחנות ארבע, מן השלחנות ולנסין ארבע,

מן הננסין לכתל העזרה שמונה אמות, והמותר - בין הכבש לכתל, ומקום הננסין.

ג. שש לשכות היו בעזרה: של ש בצפון, ושל ש בדרום.

שבדרום: לשכת המלח, לשכת הפרוה, לשכת המדיחים. לשכת המלח - שם היו נותנים מלח לקרבן. לשכת הפרוה - שם היו מולחין עורות קדשים; ועל גגה היה בית הטבילה לכהן גדול ביום הכפורים. לשכת המדיחין - ששם היו מדיחין קרבי הקדשים; ומשם מסבה עולה לגג בית הפרוה.

ד. שב בצפון: לשכת העץ, לשכת הגולה, לשכת הגזית. לשכת העץ - אמר $\frac{5}{8}$ $\frac{5}{4}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{2}{3}$ $\frac{1}{3}$...: שכחתי מה היתה משמשת. והיא היתה אחורי שתיהן, וגג שלשתן שוה. לשכת הגולה - שם היה בור קבוע, והגלגל נתון עליו, ומשם מספיקים מים לכל העזרה. לשכת הגזית - שם היתה סנהדרי גדולה של ישראל יושבת ודנה את הכהנה.

וכהן שנמצא בו פסול - לובש שחורים, ומתעטף שחורים, ויוצא והולך לו; ושלא נמצא בו פסול - לובש לבנים, ומתעטף לבנים, נכנס ומשמש עם אחיו הכהנים.

יום טוב היו עושים, שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן הכהן. וכך היו אומרים: "ברוך המקום ברוך הוא, שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן; וברוך הוא, שבחר באהרן ובבניו לעמד לשרת לפני ה' בבית קדשי הקדשים".

$\frac{5}{8}$ $\frac{5}{4}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{2}{3}$ $\frac{1}{3}$